

مَا مِنْ رَجُلٍ يُذِيبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يُصَلِّي، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ

از علی روایت است که فرمود: هرگاه از رسول الله صلی الله علیه وسلم حدیثی می شنیدم، الله من را از آن چنانکه خواسته بود سودمند می کرد، و اگر مردی از اصحاب ایشان به من حدیثی [به نقل از ایشان] می گفت، او را قسم می دادم، پس اگر قسم می خورد او را راستگو می شمردم، و همانا ابوبکر به من حدیث گفت و ابوبکر راست گفت که: شنیدم که رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرمود: «مَا مِنْ رَجُلٍ يُذِيبُ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يُصَلِّي، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ» یعنی: «مردی نیست که گناهی کند، سپس برخیزد و وضو بگیرد، سپس نماز بخواند، سپس از الله آمرزش بخواهد، مگر آنکه الله او را می بخشد». سپس این آیه را تلاوت کرد: {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ} [آل عمران: ۱۳۵] (و همان) کسانی که چون مرتکب کار زشتی شدند یا بر خود ستم کردند، الله را یاد می کنند و برای گناهانشان (آمرزش می خواهند).

[صحیح] [ابو داود و ترمذی و نسایی در الکبری و ابن ماجه و احمد روایت کرده]

پیامبر صلی الله علیه وسلم خبر داده که بنده ای دچار گناهی نمی شود که پس از آن وضو سازد، و سپس برخیزد و دو رکعت به نیت توبه از آن گناه بخواند، و سپس از الله آمرزش بخواهد، مگر آنکه الله او را مورد بخشش قرار می دهد. سپس پیامبر صلی الله علیه وسلم این سخن حق تعالی را تلاوت کردند: {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَعْفِرْ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ} (و همان) کسانی که چون مرتکب کار زشتی شدند یا بر خود ستم کردند، الله را یاد می کنند و برای گناهانشان آمرزش می خواهند - و جز الله چه کسی گناهان را می آمرزد؟- و بر آنچه کرده اند پافشاری نمی کنند در حالی که می دانند [گناهکارند و الله بخشاینده و توبه پذیر است] [آل عمران: ۱۳۵].

<https://sunnah.global/hadeeth/prs/show/65063>

